Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

antea mala fuit. s; tantã d's fidi p̃stitit grãm. ut
mors que constat ẽẽ uite ẽtraria instrumentũ fieret
p qđ transiret̃ ad uitam. Contra eos q̃ dicunt in bap
tismo peccatũ p̃mi hominis solui. quare baptiza
tos homines mors subsequitur. viiii.

Quosdã mouet cur mortẽ homines paciant̃.
quos p grãm baptismi reatus absoluit̃. Qui enĩ
hec dicunt. solent argutis ppositionib; dicere. Mors
que in p̃mũ hominẽ uenit. de malo inobediencie ac
cidit. & ideo p originali illo peccato mortis unicuiq;
inpetitur ẽdicio. Nos aũt quos originale peccatũ in
baptismate soluit̃. cur mortis hui' supplicio teneamur
His obiectionib; racio plata respondet. Sic enĩ deus docto[r]
egregius augustinus eloquit̃ dicens. Ad hoc relinquit̃
anime expimentũ separacionis a corpore. quãuis ab
lato iam criminis nexu. quõ si regeneracionis sacra
mentũ continuo sequeret̃ immortalitas corporum.
ipsa fides eneruaret̃. Que tunc est fides. quando expecta
tur in spe. que in re non uidet̃. Fidei aũt robore atq; cer
tamine in maiorib; dumtaxat etatib; etiã mortis su
erat superandus timor. qđ in scĩs martyrib; maxime emi
net uita. Cuius pfecto certaminis ẽẽt nulla uictoria
nulla gloria. quia nec ipsum omnino posset ẽẽ certam[en]